

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 1XObdo/35/2019
Identifikačné číslo spisu: 7212228357
Dátum vydania rozhodnutia: 24.06.2020
Meno a priezvisko: JUDr. Jana Hullová
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2020:7212228357.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v spore žalobkyne POHOTOVOSTĚ, s.r.o., so sídlom v Bratislave, Pribinova č. 25, IČO: 35 807 598, proti žalovanej Slovenskej republike, za ktorú koná Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky, so sídlom v Bratislave, Račianska ul. 71, o náhradu majetkovej škody a nemajetkovej ujmy, vedenom na Okresnom súde Košice II pod sp. zn. 20C/258/2012, o dovolaní žalobkyne proti uzneseniu Krajského súdu v Košiciach č. k. 1Co/234/2016-117 z 10. mája 2016, takto

rozhodol:

Dovolanie žalobkyne o d m i e t a .

Žalovanej n e p r i z n á v a náhradu trov dovolacieho konania.

Odôvodnenie

1 Okresný súd Košice II (ďalej aj „súd prvej inštancie“) uznesením č. k. 20C/258/2012-91z 19. marca 2015 uložil žalobkyni, aby v lehote 10 dní od doručenia uznesenia zaplatila súdny poplatok za odvolanie v sume 20,- eur, vyrubený podľa položky 7a Sadzobníka súdnych poplatkov, ktorý tvorí prílohu zákona č. 71/1992 Zb. o súdnych poplatkoch a poplatku za výpis z registra trestov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o súdnych poplatkoch“).

2 Na odvolanie žalobkyne Krajský súd v Košiciach (ďalej aj „odvolací súd“) uznesením č. k. 1Co/234/2016-117 z 10. mája 2016 napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie ako vecne správne potvrdil podľa § 219 ods. 1 zákona č. 99/1963 Zb. Občianskeho súdneho poriadku v znení neskorších predpisov (ďalej aj „OSP“). Súd poukázal na § 1, § 2 ods. 1 písm. a/ a § 2 ods. 4 zákona o súdnych poplatkoch a položku č. 7a sadzobníka súdnych poplatkov, v ktorej je stanovená osobitná sadzba súdneho poplatku z návrhu v sume 20,- eur, s tým, že sadzobník k tejto položke neobsahuje žiadne poznámky. Inak je to však v prípade položky 1 sadzobníka, v prípade ktorej sa v poznámke (v bode 3) uvádza, že poplatky podľa rovnakej sadzby (ako v prípade návrhu na začatie konania) sa platia i v odvolacom konaní vo veci samej. Odvolací súd uviedol, že žaloba bola v predmetnej veci podaná na súd 27. septembra 2012, za účinnosti znenia zákona o súdnych poplatkoch k 30. septembru 2012 a odvolanie proti rozsudku vo veci samej bolo podané 27. februára 2015, t. j. za účinnosti zákona o

súdnych poplatkoch v znení od 01. júla 2014. S poukazom na uvedené ako aj s odkazom na § 18ca zákona o súdnych poplatkoch, podľa ktorého z úkonov navrhnutých alebo za konania začaté do 30. septembra 2012 sa vyberajú poplatky podľa predpisov účinných do 30. septembra 2012, aj keď sa stanú splatnými po tomto dátume, súd uviedol, že žalobkyňa bol povinná platiť súdny poplatok za odvolanie tak, ako ho vyrubil súd prvej inštancie. V tejto súvislosti odvolací súd poukázal na uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 7Cdo/323/2014 z 28. januára 2015, v zmysle ktorého je pre spoplatnenie úkonu rozhodujúce, kedy bol podaný návrh (žaloby, odvolanie, dovolanie). K námietke žalobkyne o nedostatočnom odôvodnení napadnutého uznesenia odvolací súd konštatoval, že takáto námietka neobstoí vzhľadom k tomu, že ide o uznesenie o vyrubení súdneho poplatku, v ktorom je uvedený dôvod jeho vyrubenia (odvolanie), ako aj položka, podľa ktorej sa poplatok vyrubil.

3 Proti uvedenému uzneseniu odvolacieho súdu podala žalobkyňa dovolanie. Napadnuté rozhodnutie označila za prekvapivé a priečiace sa zákonu, pretože súdy jej vyrubili súdny poplatok, ktorý nemal byť vyrubený, a tým jej odňali možnosť konať pred súdom v zmysle § 237 ods. 1 písm. f/ OSP. Uviedla, že podľa položky č. 7a Sadzobníka súdnych poplatkov sa poplatok vyrubuje za žalobu na náhradu škody spôsobenej nezákonným úradným rozhodnutím orgánu verejnej moci alebo jeho nesprávnym úradným postupom a spoplatneniu nepodliehajú ďalšie úkony vo veci samej, a to ani podanie odvolania. Dovolateľka zdôraznila, že súd nie je oprávnený svojvoľne rozširovať okruh úkonov podliehajúcich súdному poplatku. Dovolateľke bola podľa jej názoru v rozpore so zákonom č. 71/1992 Zb. uložená poplatková povinnosť v prípade, kde ju nemala. Poukázala na ustanovenie § 18ca zákona č. 71/1992 Zb., podľa ktorého z úkonov navrhnutých alebo za konania začaté do 30. septembra 2012 sa vyberajú poplatky podľa predpisov účinných do 30. septembra 2012, i keď sa stanú splatnými po 30. septembri 2012. V danom prípade bola žaloba podaná pred 01. októbrom 2012, a preto je nutné v súvislosti s podaným odvolaním aplikovať právny stav platný do 30. septembra 2012. Do tohto dátumu bolo podľa ustanovenia § 4 ods. 1 písm. k/ zákona o súdnych poplatkoch predmetné konanie vecne oslobodené od súdnych poplatkov. Žiadala preto, aby dovolací súd zrušil uznesenie odvolacieho súdu, ako aj ním potvrdené uznesenie súdu prvej inštancie.

4 Zo spisu vyplýva, že dovolanie žalobkyne bolo podané na poštovú prepravu v zákonom stanovenej lehote na podanie dovolania dňa 15. júna 2016. Dňa 1. júla 2016 nadobudol účinnosť zákon č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej aj „CSP“), ktorý v ustanovení § 473 zrušil zákon č. 99/1963 Zb. Občiansky súdny poriadok v znení neskorších predpisov. Podľa prechodného ustanovenia § 470 ods. 1 CSP, ak nie je ustanovené inak, platí tento zákon aj na konania začaté pred dňom nadobudnutia jeho účinnosti. Právne účinky úkonov, ktoré v konaní nastali pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona, zostávajú zachované. Ak sa tento zákon použije na konania začaté pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona, nemožno uplatňovať ustanovenia tohto zákona o predbežnom prejednaní vecí, popretí skutkových tvrdení protistrany a sudcovskej koncentracii konania, ak by boli v neprospech strany (§ 470 ods. 2 CSP). Konanie začaté do 30. júna 2016 na vecne, miestne, kauzálne a funkčne príslušnom súde podľa predpisov účinných do 30. júna 2016 dokončí súd, na ktorom sa konanie začalo (§ 470 ods. 4 CSP).

5 Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd funkčne príslušný na dokončenie predmetného dovolacieho konania (ďalej aj „dovolací súd“), ktoré sa začalo do 30. júna 2016 (§ 470 ods. 4 CSP), po zistení, že dovolanie podala včas strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 CSP) a v mene ktorej koná zamestnankyňa s vysokoškolským právnickým vzdelaním druhého stupňa (§ 429 ods. 2 písm. b/ CSP), bez nariadenia dovolacieho pojednávania (§ 443 CSP) najskôr skúmal, či dovolanie smeruje proti rozhodnutiu, ktoré je prípustné napadnúť týmto opravným prostriedkom.

6 Vzhľadom na prechodné ustanovenie § 470 ods. 2 CSP, podľa ktorého právne účinky úkonov, ktoré v konaní nastali pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona, zostávajú zachované, dovolací súd prípustnosť dovolania žalobkyne (ďalej aj „dovolateľky“) posudzoval v zmysle ustanovení § 236 a nasl. OSP, teda procesnej úpravy platnej a účinnej v čase, keď žalobkyňa toto dovolanie podala a dospel k záveru, že dovolanie treba odmietnuť.

7 V danom prípade ide o dovolanie podané v obdobnej veci, aká už bola aspoň v piatich prípadoch predmetom konania pred dovolacím súdom na základe dovolania tej istej dovolateľky - vid' konania vedené na Najvyššom súde Slovenskej republiky pod sp. zn. 14XCdo/21/2015, 14XCdo/23/2015, 14XCdo/41/2015, 14XCdo/28/2016, 14XCdo/37/2016. Dovolací súd sa s odôvodneniami rozhodnutí,

ktoré boli vydané v týchto konaniach v celom rozsahu stotožňuje, poukazuje na ne, a preto ďalšie dôvody už neuvádza (§ 452 ods. 1 CSP).

8 Vzhľadom k tomu, že v dovolacom konaní sa nepotvrdila existencia procesnej vady tvrdenej dovolateľkou (§ 237 ods. 1 písm. f/ OSP) a nevyšli najavo ani iné vady konania uvedené v § 237 ods. 1 OSP, pričom prípustnosť dovolania nevyplýva ani z § 239 OSP, dovolací súd podľa § 447 písm. c/ CSP odmietol dovolanie žalobkyne ako dovolanie, ktoré smeruje proti rozhodnutiu, proti ktorému nie je dovolanie prípustné.

9 V dovolacom konaní úspešnej žalovanej vznikol voči žalobkyni nárok na náhradu trov dovolacieho konania (§ 255 ods. 1 CSP v spojení s § 453 ods. 1 CSP). Keďže však podľa obsahu spisu žalovanej v tomto konaní preukázateľne žiadne trovy nevznikli, Najvyšší súd Slovenskej republiky v súlade s článkom 17 základných princípov Civilného sporového poriadku, zakotvujúcim procesnú ekonomiu, žalovanej náhradu trov dovolacieho konania nepriznal (k uvedenému porovnaj uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 28. februára 2018 sp. zn. 7Cdo/14/2018).

10 Rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.